

BVLLA ALEXANDRI III.

PONT. MAX. DE IVBILEO DIVI IACOBI
vnicj Hispaniarum Patroni.

AD PERPETVAM REI MEMORIAM.

Alexander Episcopus servus servorum Dei. Regis æterni, cuius manifestissima pietas tanta nobis diuine gratiæ dona perdidit, ut ad vitæ superne gloriæ vocandis mortalibus, non solum Prophetarum oraculis, ac præcedentium Patrum exempla pariter, & documenta præbuerint: Sed ipsa veritas, eius scilicet, & vniuersus de summis cælorum ad imma, progeneris humani salute descendens, mortalitatis nostræ carne assumpta visibilis, & corporalis apparere. Eo quod nascente sanctorum numero, quos sua iustificauerat gratia, ampliare dignatus est, vices licet in meriti gerentes in terris, ac pia ipsius officia, & adiones immittentes, ad illa cuius scilicet vigilamus, assidulique studijs in defessus emittitur, per quam nostræ operationis ministerio facere religionis in agro Dominico superna dispensatione plantare. Vt vniuersis vigilantie nostræ creditis, talia fauorabiliter concedamus, per quam in præsentî vita, pijs intenti operibus puris mentibus altissimo gratum redere famulatum, & per hoc ad æternæ claritatis, sine fine visionem feliciter valeant peruenire, & prosperæ quæ à Romanis Pontificibus prædecessoribus nostris proinde concessa fuerunt, libenter approbantur, ac Apostolice munimine roboramus, illaque ampliori perstringimus firmitatis adminiculo, quo in eam inconcessa valeant permanere firmius solidata: ac etiam de nouo concedimus prout in Domino conspiciamus salubriter expedire. Dudum siquidem felicis recordationis Calixtus Secundus Romanus Pontifex, prædecessor noster, sanctam Compostellanam B. Iacobi Zebedæi Ecclesiam, cuius in ea venerandissimum corpus honorifice est positum, obinimio deuotionis affectum quem ad ipsum sanctum tenuit, & ob rætorum innumerabiliūque peregrinorum concursu, ex omnibus mundi partibus, ob remissionem suorum peccaminum, ad eandem Ecclesiam, continue consentientem, qui propter tanti Apostoli merita se, suarum saluem animarum credunt adepturos, & Apostolicæ sedis, priuilegijs, gratijs, & indulgentijs communiuit. Volsit siquidem quod præfata Ecclesia Apostolica se lætetur præcedente muneri: Concessit insuper omnibus, & singulis vniuersique sexus Christi fidelibus, vnde penitentibus, & confessis, Ecclesiam prædictam visitantibus in anno in quo festum eiusdem sancti Iacobi Zebedæi in Dominica veniunt, à vigilia Circumcisionis Domini, & per totum illum annum integrum, vique ad diem eiusdem Circumcisionis, & in eodem die in fine illius anni in diebus quibus magis eis placuerit visitare, vt omnes & singulas illas peccatorum indulgentias, & remissiones, etiam plenarias, quas visitantes Ecclesias, & Basilicas vrbis, & extra vrbem Romæ anno Iobitei consequantur, cum facultate deputandi confessores, qui ad dictam Ecclesiam pro consequenda indulgentia huiusmodi consentientes, etiã in casibus Sedi Apostolicæ referuntis absoluerent: ac etiam eidem Christi fidelibus in eiusdem sancti Iacobi, & translationis corporis sui, ac dedicationis eiusdem Ecclesiæ festiuitatibus, Ecclesiam prædictam, à primis vespere vique ad secundas vespere, ac per totam diem inclusiue, deuote visitantibus, annuatim, vt plenariam indulgentiam omnium peccatorum suorum, de quibus corde contriti, & ore confessi fuerint consequerentur, perpetuis futuris temporibus duraturam concessit. Nos igitur ad hoc prædecessorum nostrorum sanctæ memorię, eiusdem Calixti Papæ, ac Eugenij, & Anastasij, vrbisq; inhaerentis ad gloriã omnipotentis Dei, totiusque religionis Christianæ, augmentum quæ ipsius, gloriolam Apostolicam ad eius Ecclesiam Compostellanam huiusmodi deuotionis causâ de diuersis mundi partibus dimissis parentibus, amicis, liberis, patria, ac alijs temporalibus bonis, per mare, terramque continue cõfluunt in numero copioso, quique animarum salutem, supremis desiderantibus affectibus, & dignis volumus honoribus frequentari, & vt ipsi Christi Fideles in eadem se recognoscant Ecclesia Christi muneribus repletos, de omnipotentis Dei misericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius auctoritate confisi, omnes & singulas prædictas indulgentias, & Iobeleum ipsius eodem modo, & forma quo Romana Ecclesia habet, etiam se lætetur Compostellana Ecclesia, pro singulari B. Iacobi deuotione tenere, anno videlicet quo vt pegerit festum d. Apostoli Iacobi in dominica venerit, & per totum annum integrum vt præmittitur: nec non in diebus illis, scilicet sancti Iacobi, & translatione corporis sui, & dedicationis eiusdem Ecclesiæ, plenariam indulgentiam consequantur visitantes prædictam Ecclesiam, vt præfertur. Auctoritate Apostolica, & certa scientia apud nos annuatim, roboratis, & communibus, ac perpetuæ firmitatis robur tenere in perpetuum decernimus, & insuper illas de nouo eiusdem modo & forma in omnibus, & per omnia, vt supra concessum fuit concedimus, & indulgemus, & perpetuis volumus futuris temporibus duraturas, non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, &c. Nulli ergo hoc minime liceat, hanc paginam nostræ approbationis, confirmationis, concessions, & indulgi infringere, aut ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit reum se diuino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & a sacrosancto corpore & sanguine, & redemptionis Domini nostri Iesu Christi alienus fiat, atque in extremo examine diuini iudicii subiacet. Cunctis autem eandem Ecclesiam visitantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi, quatenus, vt hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum iudicem, præmia æternæ pacis cum B. Iacobo inueniant, Amen. Datum Viennæ, per manum D. Aulserij, S. Romanę Ecclesię Subdiaconi vij. Kalend. Iulij indictione xiiij. iuxta notationem Dominicæ anno M.C.L. XXXIX. Pontificatus vero Domini Alexandri PP. III. Anno XIX.

